

Vec C-558/19

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

23. júl 2019

Vnútroštátny súd:

Tribunalul Cluj

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

3. júl 2019

Žalobkyňa:

Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj

Žalovaná:

Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de
Administrare a Marilor Contribuabili

[omissis]

TRIBUNALUL CLUJ

SECȚIA MIXTĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DE CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE (Vyšší súd Kluž, Rumunsko – Zmiešaný senát pre správne a daňové spory, pracovnoprávne spory a spory v oblasti sociálneho zabezpečenia, ďalej len „Tribunalul“)

[omissis]

Verejné pojednávanie z 3. júla 2018

[omissis]

Na vnútroštátnom súde prebieha konanie vo veci správneho a daňového sporu medzi žalobkyňou, spoločnosťou IMPRESA PIZZAROTTI & C SPA ITALIA SUCURSALA CLUJ (Impresa Pizzarotti & C SPA Italia, organizačná zložka Kluž), a žalovanou, ktorou je AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ – DIRECTIA GENERALĂ DE ADMINISTRARE A MARILOR CONTRIBUABILI (Národná agentúra pre daňovú správu – Generálne riaditeľstvo pre veľké daňové subjekty, Rumunsko), týkajúce sa odvolania proti daňovému správnomu aktu.

[omissis]

[omissis] Dňa 2. júla 2018 založila žalobkyňa do spisu poznámky z pojednávania týkajúce sa procesného stanoviska žalovanej, ktorými žalovaná navrhla zamietnuť žiadosť o podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor Európskej únie.

[Žalobkyňa] v nadväznosti na procesné stanovisko žalovanej uvádza, že preformulovala otázku v tom zmysle, že ak by sa ustanovenia článku 11 ods. 2 a článku 29 ods. 3 Codul fiscal (daňový zákonník) vykladali v súlade s tvrdením daňového orgánu, boli by v rozpore s článkami 49 a 63 ZFEÚ [omissis], keďže takýto výklad by znamenal, že prevody finančných prostriedkov medzi organizačnou zložkou so sídlom v jednom členskom štáte a materskou spoločnosťou so sídlom v inom členskom štáte predstavujú transakcie, ktoré môžu podliehať pravidlám transferového oceňovania.

TRIBUNALUL

v rámci rozhodovania vo veci žiadosti o podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor Európskej únie po preskúmaní spisu konštatuje, že:

1. Okolnosti prípadu. Procesné súvislosti. Skutkový stav.

Tribunalul rozhoduje ako súd prvej inštancie o žalobe na zrušenie rozhodnutia [omissis] z 23. novembra 2017 týkajúceho sa odvolania podaného v správnom konaní proti rozhodnutiu o vyrubení dane [omissis] z 20. septembra 2017, [omissis] [a na zrušenie] predmetného rozhodnutia o vyrubení dane [omissis] z 20. septembra 2017, ktoré vydalo Generálne riaditeľstvo pre veľké daňové subjekty, pričom žalobkyni uložilo povinnosť zaplatiť dodatočnú daň z príjmov právnických osôb v sume 297 141,92 RON, a to na základe stanoveného zvýšenia základu dane o sumu 1 857 137 RON.

Pokiaľ ide o zistený skutkový stav, Activitatea de Inspecție Fiscală (odbor pre daňovú kontrolu) Generálneho riaditeľstva pre veľké daňové subjekty vykonal v spoločnosti, ktorá je žalobkyňou, daňovú kontrolu týkajúcu sa dane z príjmov právnických osôb, v období od 29. júla 2016 do 11. septembra 2017, pričom následne vyhotovil protokol o daňovej kontrole z [omissis] 20. septembra 2017, na základe ktorého vydal daňový orgán rozhodnutie o vyrubení dane z [omissis] 20. septembra 2017, ktorým uvedenej spoločnosti uložil dodatočnú povinnosť zaplatiť sumu 297 141,92 RON, pričom zvýšil základ dane o sumu 1 857 137 RON.

V rámci daňovej kontroly sa zistilo, že žalobkyňa, Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj, uzatvorila ako veriteľka so spoločnosťou SC Impresa Pizzarotti & C SPA Italia [ako dlžníčkou] dve zmluvy o pôžičke: zmluvu [omissis] [zo] 6. februára 2012 týkajúcu sa poskytnutia pôžičky [veriteľkou] vo výške 11 400 000 eur a zmluvu [omissis] [z] 9. marca 2012 týkajúcu sa poskytnutia pôžičky [veriteľkou] vo výške 2 300 000 eur. Uvedené sumy sa poskytli ako pôžička na počiatočné obdobie jedného roka, ktoré bolo možné predĺžiť dodatkom ku zmluve. Zmluvy o pôžičke neobsahujú nijaké ustanovenie týkajúce sa úrokov pre žalobkyňu. K 1. januáru 2013 predstavovala zostatková suma, ktorá sa mala splatiť, 11 250 000 eur. Obe predmetné pôžičky sa v plnom rozsahu splatili 9. apríla 2014.

S ohľadom na uvedené úvahy a so zreteľom na článok 11 ods. 2 a článok 29 ods. 3 Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (zákon č. 571/2003 o daňovom zákonníku) dospeli orgány daňovej kontroly k záverom, že spoločnosť, ktorá je žalobkyňou, je osobou prepojenou s materskou spoločnosťou, že poskytnuté pôžičky predstavujú prevody, ktoré sa mali v súlade s pravidlami transferového oceňovania realizovať za trhovú cenu vo výške priemernej úrokovej sadzby uplatňovanej centrálnou bankou Banca Națională a României (Národná banka Rumunska, Rumunsko), že z tohto dôvodu treba zaplatiť dodatočnú daň z príjmov vo výške 297 141,92 RON a rovnako je potrebné zvýšiť základ dane o sumu 1 857 137 RON.

Rozhodnutím Generálneho riaditeľstva pre veľké daňové subjekty č. 114 z 23. 11. 2017 sa odvolanie podané žalobkyňou v správnom konaní týkajúce sa spornej sumy zamietlo ako nedôvodné, s tým dôsledkom, že dotknutá spoločnosť

podala proti tomuto rozhodnutiu daňovú žalobu, ktorú Tribunalul zaregistroval 15. decembra 2017.

Žalobkyňa uvádza, že ustanovenia zákona, na ktoré sa odvoláva daňový orgán, sú v rozpore s článkami 49 a 63 ZFEÚ, pokiaľ ide o časť, v ktorej sa stanovuje, že prevody finančných prostriedkov [medzi] organizačnou zložkou so sídlom v jednom členskom štáte a materskou spoločnosťou so sídlom v inom členskom štáte predstavujú transakcie, ktoré môžu podliehať pravidlám transferového oceňovania, a to z dôvodu, že tieto pravidlá sa nevzťahujú na prípad, ak sa organizačná zložka a materská spoločnosť nachádzajú na území toho istého štátu.

Z tohto dôvodu sa žalobkyňa domnieva, že dotknuté orgány svojím konaním porušujú predpisy práva Únie.

2. *Právny stav*

Podľa názoru Tribunalul sa právna otázka, ktorá je predmetom konania vo veci samej prebiehajúcom v rámci správneho súdnictva, týka zákonnosti daňových správnych aktov, ktorými sa vyrubuje daň z príjmov právnických osôb v súvislosti s prevodmi finančných prostriedkov medzi organizačnou zložkou a materskou spoločnosťou, pokiaľ majú sídlo v dvoch rôznych členských štátoch.

Za týchto okolností je potrebné objasniť, či uvedený spôsob stanovenia povinnosti zaplatiť daň predstavuje správne uplatnenie práva Európskej únie v súlade s ustanoveniami článkov 49 a 63 ZFEÚ.

3. V rámci posudzovania predložených žiadostí na podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania dospel Tribunalul k záveru, že v záujme spravodlivého rozhodnutia vo veci podanej žaloby [omissis] je nevyhnutné obrátiť sa na Súdny dvor Európskej únie so zásadnými otázkami, ktoré vyvstávajú v rámci predkladaného návrhu.

4. [omissis]

5. *Príslušné právne predpisy a súvisiaca judikatúra*

I. *Vnútroštátne právne predpisy vzťahujúce sa na prejednávanú vec*

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (Zákon č. 571/2003 o daňovom zákonníku)

– článok 7 – Vymedzenie všeobecných pojmov

(1) *V súlade s týmto zákonníkom, s výnimkou hlavy VI, majú nižšie uvedené pojmy a výrazy tento význam:*

...

20. osoba – akákoľvek fyzická alebo právnická osoba;

21. prepojené osoby – jedna osoba je prepojená s druhou osobou, ak je existujúci vzťah medzi nimi určený aspoň jednou z týchto situácií:

...

c) právnická osoba je prepojená s inou právnickou osobou, ak prinajmenšom:

(i) prvá právnická osoba vlastní priamo alebo nepriamo najmenej 25 % hodnoty/počtu podielov na základnom imaní alebo hlasovacích práv inej právnickej osoby, a to vrátane podielov vo vlastníctve prepojených osôb, alebo ak túto právnickú osobu kontroluje;

(ii) druhá právnická osoba vlastní priamo alebo nepriamo najmenej 25 % hodnoty/počtu podielov na základnom imaní alebo hlasovacích práv prvej právnickej osoby, a to vrátane podielov vo vlastníctve prepojených osôb;

(iii) tretia právnická osoba vlastní priamo alebo nepriamo najmenej 25 % hodnoty/počtu podielov na základnom imaní alebo hlasovacích práv prvej aj druhej právnickej osoby, a to vrátane podielov vo vlastníctve prepojených osôb;

...

32. prevod – akýkoľvek predaj, postúpenie alebo scudzenie vlastníckeho práva, zámena vlastníckeho práva za služby alebo iné vlastnícke právo, ako aj prevod zvereneckého majetku v rámci trustovej transakcie podľa Občianskeho zákonníka.

– článok [11] – Osobitné ustanovenia na uplatňovanie daňového zákonníka

(2) V rámci transakcie medzi rumunskými osobami a prepojenými osobami neusadenými v Rumunsku, ako aj medzi prepojenými rumunskými osobami, môžu daňové orgány potrebným spôsobom upraviť výšku príjmov alebo výdavkov každej z dotknutých osôb, a to s cieľom zohľadniť trhovú cenu tovaru alebo služieb poskytnutých ako súčasť transakcie. Pri určovaní trhovej ceny transakcií medzi prepojenými osobami sa používa najprimeranejšia z týchto metód: ...

– článok 29 – Príjmy stálej prevádzkarne

(3) Zdaniteľný príjem stálej prevádzkarne sa určuje tým spôsobom, že daná prevádzkareň sa považuje za samostatnú osobu, pričom pri určovaní trhovej ceny prevodu medzi zahraničnou právnickou osobou a jej stálou prevádzkarňou sa uplatnia pravidlá transferového oceňovania. Ak stála prevádzkareň nedisponuje faktúrou za výdavky, ktoré jej priznalo hlavné sídlo, ostatné podporné dokumenty musia obsahovať údaje, ktoré preukazujú efektívne znášanie nákladov a primerané priznanie týchto nákladov stálej prevádzkarni, v súlade s pravidlami transferového oceňovania.

II. Právo Európskej únie:

Zmluva o fungovaní Európskej únie

Článok 49

(pôvodný článok 43 ZES)

V rámci nasledujúcich ustanovení sa zakazujú obmedzenia slobody usadiť sa štátnych príslušníkov jedného členského štátu na území iného členského štátu. Zakazujú sa aj obmedzenia, ktoré sa týkajú zakladania obchodných zastúpení, organizačných zložiek a dcérskych spoločností štátnymi príslušníkmi jedného členského štátu na území iného členského štátu.

Sloboda usadiť sa zahŕňa aj právo zahájiť a vykonávať samostatnú zárobkovú činnosť, založiť a viesť podniky, najmä spoločnosti v zmysle druhého pododseku článku 54, za podmienok stanovených pre vlastných štátnych príslušníkov právom štátu, v ktorom dochádza k usadeniu sa, pokiaľ ustanovenia kapitoly o pohybe kapitálu nestanovujú inak.

Článok 63

(pôvodný článok 56 ZES)

1. V rámci ustanovení tejto kapitoly sú zakázané všetky obmedzenia pohybu kapitálu medzi členskými štátmi navzájom a členskými štátmi a tretími krajinami.

2. V rámci ustanovení tejto kapitoly sú zakázané všetky obmedzenia platieb medzi členskými štátmi navzájom a členskými štátmi a tretími krajinami.

6. Dôvody, ktoré viedli vnútroštátny súd k podaniu návrhu na začatie prejudiciálneho konania

[omissis]

V prejednáwanej veci je úlohou súdu preskúmať zákonnosť daňových správnych aktov, ktorými príslušný daňový orgán uložil žalobkyni dodatočné daňové povinnosti súvisiace s daňou z príjmov právnických osôb, a to v dôsledku skutočnosti, že dotknutá spoločnosť realizovala v prospech materskej spoločnosti v Taliansku platby, v súvislosti s ktorými daňový orgán na základe vyššie uvedenej vnútroštátnej právnej úpravy usúdil, že predmetné transakcie treba považovať za transakcie medzi prepojenými osobami, na ktoré sa vzťahujú pravidlá transferového oceňovania. Daňové orgány sa rozhodli pre uvedený postup, keďže podľa článku 11 ods. 2 vyššie citovaného daňového zákonníka podliehajú transakcie medzi rumunskými osobami a prepojenými osobami neusadenými v Rumunsku pravidlám transferového oceňovania, pričom pojem „rumunská osoba“ zahŕňa s ohľadom na článok 29 ods. 3 daňového zákonníka

organizačnú zložku, ktorá je stálou prevádzkarňou osoby so sídlom mimo Rumunska.

Na druhej strane, ak by sa takéto transakcie realizovali medzi organizačnou zložkou a materskou spoločnosťou v Rumunsku, nebolo by ich možné klasifikovať ako transakcie podliehajúce pravidlám transferového oceňovania, keďže organizačné zložky sa podľa daňového zákonníka nepovažujú za samostatné osoby, ak nepredstavujú stálu prevádzkareň právnickej osoby so sídlom mimo Rumunska.

Tribunalul zastáva názor, že v prípade, ktorý je predmetom prejednávanej veci, dochádza k obmedzeniu práva usadiť sa uvedeného v článku 49 ZFEÚ, keďže platby realizované medzi organizačnou zložkou so sídlom v jednom členskom štáte a materskou spoločnosťou neusadenou v danom členskom štáte sa uskutočňujú za nákladnejších podmienok než v prípade rovnakých druhov prevodov realizovaných medzi organizačnou zložkou a materskou spoločnosťou, ktoré sú obe usadené v tom istom členskom štáte.

Z týchto dôvodov dospel súd, ktorý má vo veci samej rozhodnúť ako súd prvej inštancie, k záveru, že vzhľadom na to, že Súdny dvor Európskej únie sa predmetnou otázkou nikdy nezaoberal, je v prejednávanej veci potrebné obrátiť sa na základe ustanovení článku 267 ZFEÚ na Súdny dvor [omissis].

[omissis]

Z TÝCHTO DÔVODOV

V MENE ZÁKONA

ROZHODOL,

že v súlade s článkom 267 ZFEÚ predkladá Súdnemu dvoru Európskej únie túto prejudiciálnu otázku:

Bránia články 49 a 63 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vnútroštátnej právnej úprave, akou je právna úprava, ktorá je predmetom prejednávanej veci [článok 11 ods. 2, a článok 29 ods. 3 Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (zákon č. 571/2003 o daňovom zákonníku)], stanovujúcej možnosť preklasifikovať bankový prevod finančných prostriedkov z organizačnej zložky so sídlom v jednom členskom štáte na materskú spoločnosť so sídlom v inom členskom štáte ako transakciu vytvárajúcu príjmy, ktorá preto vedie k povinnému uplatneniu pravidiel o transferovom oceňovaní, kým v prípade, ak by sa rovnaká transakcia realizovala medzi organizačnou zložkou a materskou spoločnosťou, ktoré by mali obe sídlo v tom istom členskom štáte, nebolo by ju možné preklasifikovať uvedeným spôsobom a pravidlá transferového oceňovania by sa na takýto prevod neuplatňovali?

[omissis]